

svækkelse af public service, fordi folk også vil søge de alternative distributionskanaler for at hente de produkter, som de nu ønsker.

Vi ved af erfaring, at hvis folk først er flyttet til en ny kanal, er de faktisk meget svære at hente tilbage igen, og derfor er det vigtigt, at vi erkender, hvad der er kulturpolitik, og hvad der er erhvervs politik. Kulturen kan begunstiges politisk gennem beslutninger om, at vi vil have public service, som vi gerne betaler for. Man kan også beslutte at give gode kår for f.eks. radio og tv baseret på nonprofit, men så bør man efterfølgende erkende, at kommercielle kanaler er et rent erhvervsanliggende, og at det er op til dem at skabe interesse for produkterne gennem markeds kræfterne. Sådanne kanaler agerer jo alligevel kommercielt, og så kan man lige så godt tage konsekvensen af det, fjerne de politiske bindinger og dermed give dem nogle optimale vilkår at arbejde under. Det skaber i øvrigt også arbejdspladser, mens lovforslaget her gør det modsatte.

Hvis vi i Danmark vil fremme digitalisering og ønsker tv-kanaler på et jordbaseret net, som arbejder under dansk lovgivning, er vejen frem ikke at stramme reklamereglerne. Tværtimod skal de lempes, for så kan vi via vores public service tilbyde folk at se tv uden reklamer, hvis det er det, de vil. Med en stramning af reklamer reglerne risikerer vi blot, at kommercielle virksomheder ikke gider gå på jordbaseret net i Danmark, og hvad skal vi egentlig med et net, som ingen gider bruge?

I Danmark har vi en lang række antenneforeninger, som blev oprettet, fordi nogle mennesker ville se andre kanaler end DR. De pålægges must carry-forpligtelser til at udsende DR og TV 2, og det har vi det såmænd fint med i Venstre, selv om jeg tror, forpligtelsen er unødvendig. Problemet er imidlertid, at der ikke er nogen begrænsninger i loven for, hvor mange kanaler antenneforeninger skal nedtage fra DR og TV 2, og med den vækst og de ønsker om en lang række kanaler, som bl.a. DR har, underminerer man jo fuldstændig foreningernes beslutningskraft. Tilmed skal de betale afgift til Copydan for noget, som allerede er betalt af DR og TV 2.

I Venstre vil vi gerne have gjort op med dobbeltbetaling og have indsat en begrænsning, der betyder, at man kun er forpligtet til at nedtage én tv-kanal samt tre radiokanaler fra DR, og must carry bør i hvert fald slet ikke gælde P4 og P5; det finder vi helt urimeligt. På lokalradio- og

tv-området ønsker Venstre en model, hvor man selv vælger, hvorvidt man vil underlægges en public service-forpligtelse eller betale en afgift. Det er jo dyrt at lave public service, det kan vi jo se på licensstigningen, og så er det ikke rimeligt, at man pålægger stationer begge dele, som det sker efter loven.

Når jeg nu er inde på licensen: Her i Venstre ønsker vi for det første, at man nøje definerer, hvad vi vil med vores public service, og herefter må det så beregnes, hvad det vil koste. Så bør licensen fastsættes efter det og også efter, hvad man f.eks. også kan få ind ved frekvensafgifter eller salg af frekvenser, og engangsinvesteringer skal selvfølgelig ikke finansieres med varige licensstigninger.

I bemærkningerne bryster ministeren sig af, at public service ikke mere er bundet til institutioner. Men man må jo sige, at pengene er der, og så er det altså ikke andet end ord og et udtryk for, at man ønsker mere politisk kontrol og intet andet. Medieforliget øger licensen med 5 pct. årligt, og det sker samtidig med, at folk betaler mere og mere for andre tv-kanaler. Det er efterhånden blevet temmelig dyrt at eje et tv-apparat.

Den eneste reelle liberalisering, jeg kan få øje på i lovforslaget, er, at fagbevægelsen nu får lov til at sponsere programmer, så det LO-ejede Netproduktion får lidt at lave og kan tjene nogle penge.

Og så er der lige krøllen på halen: Danmarks Radio hedder nu DR. Signalgivningen er forkert, fordi det hidtidige navn forpligtede til at være hele Danmarks radio. Nu er man ifølge navnet bare blevet en stat i staten, nemlig DR, og når man ser udsendelserne om Danmark under den kolde krig, fristes man næsten til at kalde institutionen for DDR. Men det er jo en helt anden diskussion.

Jo, man må sige, at den politiske styring fortsætter og udbygges, så man risikerer, at al kommerciel satsning vil foregå ad andre kanaler, og det er naturligvis ikke noget, vi kan medvirke til i Venstre.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er altid vanskeligt at debattere et emne, et tema, som vi ved, at udviklingen vil løbe fra. Vi ved notorisk, at om 5, 6, 7 år vil alt det, vi diskuterer i dag, og som blev besluttet i aftalen fra marts måned, være ugyldigt. Tiden vil være løbet fra det, og det vil være fuldstændig umuligt at skrue tiden tilbage.